

PM-hopeamitalistit Leena Jussila ja Wiener

Teksti Sanna-Mari Lohva Kuvat Miikku Pietilä ja Heli Ahonen

Suomen PM-joukkue Salossa.

KUVA HELI AHONEN

Paimenuksen Pohjoismaiden Mestaruus-kilpailut järjestettiin 9.-11.8.2024 Peppi ja Marko Laineen tilalla Salon Hajalassa. Kahtena ensimmäisenä päivänä 44 koirakosta karsittiin 16 parasta kolmannen päivän finaaliin. Osallistuvat joukkueet tulivat Norjasta, Ruotsista; Tanskasta, Färsaarilta ja Suomesta. Tuomareiksi oli kutsuttu Ned O’Keeffe, Irlannista ja Doug Lambie, Walesista. Kilpailun voittivat ruotsalaiset Johanna N. Johansson ja Ever on Ztill. Joukkuekilpailun voitti Ruotsi, Norja taisteli toiseksi ja Suomi kolmanneksi.

”**O**li suuri kunnia ja kivaa päästä edustamaan Suomea PM-kisoihin, lähelle, viettämään muutama mukava päivä. Kisaamaan kahdella koiralla, Wienerillä ja Arrowlla, jotka olivat itse paikansa maajoukkueeseen ansainneet,” kertoo PM hopeamitalisti 2024 Leena Jussila. ” Ei ollut lähtiessä todellakaan minkäänlaisia odotuksia pärjätä huipukoirakoille. Se toi rennon olon kisamiseen. Kun päästiin sitten molempien koirien kanssa finaaliin, oli se yllätys.” Kysymykseen, etteikö sinua jännittänyt ollenkaan, Leena vastaa: ”Vuoroa odottaessa jännitti sillä lailla hyvällä tavalla, että vitsit miten kiva päästä radalle, kun ei ollut mitään suorituspainetta.”

Hopeamitalistikoira Wiener tuli Leenalle 2,5-vuotiaana. Se on alun perin tuotu Brittein saarilta pentuna kolmen sisaruksensa kanssa. Leenalle oli tullut siitä sakista urospentu, jonka hän sitten möi

Finaaliradalla Leenalla ja Wienerillä meni aika todella tiukille. Montaa sekuntia ei jäänyt käyttämättömäksi aikaa, mutta aika riitti ja hieno rata sai arvoisensa lopun.

KUVA HELI AHONEN

eteenpäin, koska se ei tuntunut itselle sopivalta koiralta. Wiener oli mennyt Anni Ritakalliolle, joka koulutti koiran perusratavalmiiksi ja teki radan. Anni halusi myydä koiran, mutta sitä ei kukaan ollut kiinnos-

tunut ostamaan ja hän oli tarjonnut koiraa Leenalle kokeiltavaksi. Leena oli vastustellut, että miksi se sopisi minulle, kun veljensäkin ei ollut tyyppiäni. Eikä ollut tarkoitus hankkia lisää koiria. Mutta Lee-

PM-kilpailut. Halikko

Finaali 11.8.2024

Tuomarit Ned O'Keefe IRE ja Doug Lambie WAL

Sija	Ohjaaja	Koira	Maa	YHT	OLF	Pe	Pe sija	La	La sija	YHT OLF	Pe + La YHT
1	Johanna N. Johansson	Ever on Ztill	SWE	295	163	172	11	205	2	168	377
2	Leena Jussila	Wiener	FIN	268	157	159	17	186	5	157	345
3	Jo Agnar Hansen	Akersborg Kniva	NOR	255	159	185	2	211	1	189	396
4	Jenny Klingborg	Fårvallarens Little Zen	SWE	243	150	167	14	200	3	182	367
5	Karin Mattsson	Kemi Jet	NOR	238	128	174	9	177	12	155	351
6	Ivar Thoresen	Fortuna	NOR	220	162	181	3	172	16	178	353
7	Jenny Klingborg	Fårvallarens Achillea Mill	SWE	202	160	188	1	160	22	173	348
8	Anna Edbom	Dánakims Sky	SWE	175	129	153	19	183	8	172	336
9	Sander Hindenes	Pelle	NOR	167	76	176	6	153	26	167	329
10	Anja Maria Lehtiö	Kemi Rhemy	FIN	165	108	167	13	172	17	172	339
11	Charlotte Quiding	Midderry Sam	SWE	156	134	143	25	184	6	148	327
12	Mariette Östberg	Kozagans Trizz	SWE	145	130	175	7	184	7	166	359
13	Tiina Vuorio	Hooy	FIN	141	82	172	10	157	23	161	329
14	Mariette Östberg	Kozagans Zizzt	SWE	134	76	178	4	180	11	161	358
15	Leena Jussila	Arrow	FIN	112	83	163	16	177	13	151	340
16	Barbro Klingborg	Fårvallarens Des	SWE	0	0	175	8	175	14	159	350

PM-podiumilla riemuttiin täysin rinnoin.

KUVA HELI AHONEN

Hajalan koulun vanhempainyhdistys teki huipputyötä ravitessaan kisakansaa. Koulun ruokalassa tarjottiin lämmin ruoka ja kisalatoon oli rakennettu vielä etäkahvila, josta kiireisimmät saivat välipalaa. Useat koulun oppilaat olivat reippaasti mukana kahvilan töissä.

KUVA ANNE KONSTI

na otti kuitenkin nartun kokeiltavaksi. ”Ja wau, kyllä, ostan tämän. Joskus voi helmiä löytyä näin vahingossakin,” toteaa Leena ostokseensa erittäin tyytyväisenä.

”Wiener yrittää aina viimeiseen asti. Vaikka se ei pystyisi, se yrittää, ei luovuta ikinä. Se on sen vahvuus. Sillä ei myöskään ole niin vahvoja omia ajatuksia, joten se taipuu minun näkemyksiini helpommin kuin Arrow. Onhan sillä toki omat ongelmansa, mutta sitä pystyy auttamaan ja paikkaamaan ja se ottaa kaiken avun vastaan. Sellaisesta tykkään koirassa tosi paljon,” kertoo Leena koirastaan, jota hän pitää nyt koiristaan parhaana.

Kun tiedustelen Leenalta hänen valmistautumisestaan PM-kisoihin, hän kertoo, ettei tähtää kaudella mihinkään yksittäiseen kilpailuun, vaan koko kisa-kauteen. Valmistautuminen alkaa jo edellisenä talvena. Tämä talvi oli kevääseen saakka treeniolosuhteiden puolesta todella vaikea, kun oli neljä kuukautta jäätiköllä kaikki paikat. Siksi valmistautuminen alkoi vasta myöhemmin keväällä. ”Huhtikuussa alkoi olla pieni ahdistus, että pitäisi päästä treenaamaan. Nämä molemmat kisakoirat ovat jo viisivuotiaita, eli niitä on koulutettu ja kokemusta on, osaavat asioita. Joten, kun lopulta pääsi treenaamaan, alkoi se sitten rullaamaan.”

Leena kertoo, että hänen on trenattava pääasiassa kotona. Se tuo omat haasteensa. ”Treenaan niin paljon kuin vaan pystyn. Nämä meidän eläimet ja pelto alkavat olla liian tuttuja pidemmälle koulutetuille koirille, että pitää käyt-

Kisojen näkyvyyden kannalta elintärkeä striimaus oli paikallisen ja yhdistykselle jo entuudestaan tutun TMI ResultSalon käsissä. He toivat paikalle kaluston kuvaustelineineen. SPKYn aktiivit tarttuivat kameratöihin tarvittaessa ja kolmella kameralla striimattu kisaviikonloppu sai paljon kiitosta etäyleisöltä.

KUVA HELI AHONEN

Tuomarit Ned O’Keeffe Irlannista ja Doug Lambie Skotlannista tulivat hyvin toimeen, Ratamestari Agneta Hellsten-Eriksson piti varikot ja tuomarikopin napakasti hallinnassaan, mikä sai viikonlopun sujumaan aikataulussa ja kommelluksitta.

KUVA HELI AHONEN

tää aika paljon mielikuvitusta, että saa haastetta treeniin. Pitäisi päästä muualle, mieluummin ulkomaille hakemaan koirille arvokkaita kokemuksia. Onhan se vähän epäreilua, että ne näkevät vieraita lampaita ainoastaan kisoissa. Minulla on tässä kotona niin paljon eläimiä, etten voi olla yötä pois, puhumattakaan lähtemisestä ulkomaille kisa- tai treenireissuun. Tarkoitus on vähentää koiramäärää, jotta jatkossa se olisi mahdollista. Kesällä yritin käydä mahdollisimman paljon kotimaan kisoissa ja treenata kotona. Joka päivä yritän tehdä koirien kanssa jotain. Usein nämä pitkälle koulutetut koirat toimivat koulutuksissa ja nuoria koiria kouluttaessani apukoirina. Ei ole niiden kannalta ideaali tilanne, mutta ei ole muitakaan siihen hommaan. Vaikka käytän koiriani ympäri vuoden säännöllisesti Noora Virtasen kraniosakraalikäsittelyssä, niin viikkoa, kahta ennen kisoja, Noora käsittelee starttaavat koirat. Koirasta riippuu, mitä sen kanssa muuten tehdään ja mikä on mahdollista siihen hetkeen.”

”Kun laittaa itselleen paineita pärjäämiselle, niin yleensä menee pieleen. Molemmat kisakoirat on tuntuneet koko kesän hyviltä, kivoilta ajaa, siksikin tuntui niin hyvältä lähteä PM-kisoihin. Toisin kun sitten SM-kisoihin. Koirat olivat kireitä ja sähköisiä. En ollut päässyt mihinkään muualle, kotipeltoa kauemmas, treenaamaan ja siinä kisojen välissä meni monta asiaa pieleen. Tiedostan, mikä johtui mistäkin. Niistä pitää oppia ja aion jatkossa tehdä monta asiaa toisin,” Leena Jussila pohtii. Hänellä on pari-kolme nuorta

lahjakasta koiraa kasvamassa ja niitä hän treenaa ahkerasti. ”Nyt tuntuu, että tulisi jo pian ensi kesä”.

”Finaalirata oli todella suuri ja lampaat aika raskaita ajettavia. Se teki radan suorittamisesta tosi vaikeaa. Mutta oli ihan huikean hienoa saada koittaa ajaa tuolaista rataa kahden koiran kanssa ja vielä selvittää siitä. Annoin itsestäni kaiken ja Wiener otti kaiken vastaan. Tuin sitä, että kyllä me pystymme tähän. Molemmat annettiin koiran kanssa itsestämme kaikki. Me olimme hyvä tiimi. Wiener sopi hyvin noille lampaille. Ulkomaalaisille koirakoille tuli ehkä vähän järkytyksenä raskaammat lampaat, mihin ovat tottuneet. Meillehän ne olivat normaaleja lampaita. Harvoin on saatu tuplahakufinaalissa tehtyä rata loppuun. Usein on jääty jakorinkiin, kun aika on loppunut. Tiukoille se meni nytkin. En oikein edes muista, kuinka rata sujui. Joku portti taisi mennä vähän ohi. Mutta Arrowkin kääntyi lopulta toiseen hakuun. Se ei ollut aiemmin tuplahakuja tehnyt,” muistelee Leena elokuista kisa.

Podiumille kiipeäminen yllättikin siten Leenan täysin. ”Oli todella yllätys. En olisi ikinä uskonut! Oli käsittämätöntä olla palkintojen jaossa, kun ei omaa nimeä vieläkään sanottu ja enää oli jäljellä muutama huippukilpailija. Toinen sija tuli kyllä ihan puskista. En meinannut käsitellä sitä ollenkaan. Meni monta päivää ihmetellessä, onko se oikeasti totta, kun ne muut koirakot ovat niin hyviä. Ei ehkä ulkomailta olisi oltu tuossa asti. Mutta ehkä joskus tulevaisuudessa.”

PM-finaaliin useampi suomalainen

Ilahduttavasti Suomi sai PM-finaaliin jopa neljä koirakkoa. Wienerin lisäksi Jussilan Arrow kilpaili finaalissa. Anja Lehtiön Kemi Rhemy ja Tiina Vuorion Hooey pääsivät myös isolle radalle. Finaalin voitti Ruotsin tämän kauden kesto-onnistuja Johanna N. Johansson viimeistä kauttaan kilpailevalla Ever on Ztillillä. Nuori ja lahjakas Johansson herkistyi kyyneliin kiitellen luottopakkiaan vuolaasti. Ruotsin joukkue oli kokonaisuudessaan kovassa iskussa saaden finaaliin 8 joukkueensa jäsentä, mikä johtunee suunnitelmallisesta ja tavoitehakuista treenaamisesta. Kolmanneksi nousi Norjan erittäin kokenut Jo Agnar Hansen Akersborg Knivalla. ■

”Wiener on yritteliäs koira, joka tekee kisaradalla aina kaikkensa. Sitä pystyy auttamaan ja paikkaamaan ja se ottaa aina kaiken avun vastaan. Sellaisesta tykkään koirassa tosi paljon,” kertoo Leena Jussila hopeamitalisti koirastaan.

KUVA MIIKKU PIETILÄ

